

El pati de la presó adaptat també per fer-hi esport | C.D.

estableixen un contacte amb la família i un enllaç amb els recursos de fora de la presó. "Tens la sensació que tu ets l'única vinculació amb l'exterior, aire fresc per a ells, i les úniques persones que poden passar les seves paraules fora", destaquen les educadores. "La presó crea morbo social perquè la societat té un doble discurs amb les penes", expliquen. "Si això no t'agrada aguantant molt poc, és un treball d'equip i, per tant, complicat, perquè ens hem de posar d'acord i has de saber sempre fins on pots arribar", afegixen. Els fracassos dels interns afecten l'estat d'ànim. "Si un cas no surt, has de pensar que no és culpa teva i no patir més del compte, perquè no pots controlar les persones".

Dels 1.600 interns de Can Brians 2, cada pavelló allotja fins a 130 persones, amb una estructura independent. El

mòdul 10 és una mica diferent de tots els altres. "Aquest mòdul és responsabilitat de tots i es demana als interns que participin en la gestió de la vida quotidiana", aclareix Irene Pons, cap d'àrea de conductes addictives. És un model que té només un any, creat per l'equip multidisciplinari amb la direcció de Can Brians 2, que forma part d'un programa experimental per a persones amb problemes toxicològics que ja han fet tractaments. La diferència amb la resta del centre penitenciari és el compromís dels interns i que ells hi arriben voluntàriament des dels altres mòduls. "El nivell de reincidència s'ha reduït i la qualitat de vida ha millorat", sosté Pons. L'anomenen el mòdul sense drogues perquè els interns s'encarreguen de vigilar que no n'entrin a les seves dependències. La població de Can Brians, sumant reclusos i treballadors,

supera les 2.000 persones. I a més per la presó hi passa molta més gent: familiars, especialistes, mossos... Amb tanta gent, a pesar dels controls, la droga sempre hi acaba entrant i la implicació dels interns, alguns d'ells amb deutes creats al mateix centre penitenciari i difícils de saldar, sembla l'única via per eliminar-la, o almenys intentar-ho.

Implicació dels interns

Alguns càstigs d'aquest mòdul no es donarien en altres blocs de Can Brians. "De vegades els mateixos interns són més estrictes que nosaltres en decisions relacionades amb la vida quotidiana", desvela una de les encarregades del mòdul. "Hi ha gent que vol venir aquí per seguir un tractament i l'accepta però també n'hi ha que exclusivament volen tenir beneficis penitenciaris", contrasta

la Marta. Els caps de setmana s'organitzen al pati timbes de parxís que a voltes acaben amb un tast de pernil i xoriço que prepara un dels presos més populars i veterans. Els funcionaris inspeccionen telemàticament cada racó del recinte des d'una gàbia de ferro, per on es pot accedir a les cel·les, fer els recomptes dels presos i obrir i tancar de forma automàtica les cambres, ocupades per una o dues persones com a màxim. A la Model de Barcelona, el nombre és molt més alt. Cada habitació té un excusat, una dutxa i dues lliteres. En algunes cel·les hi ha monitors de televisió i taulells de suro plens de records familiars. En una la dedicatòria del cantautor Camarón s'exhibeix com un trofeu.

La sessió fotogràfica avança lentament. Mentre un pres es retrata, n'hi ha un altre que espera el seu torn. Se'ls